

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

14. Quis me constituit Iudicem aut diuisore[m] inter vos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

IN LUCÆ CAP. XII.

14. *Quis me constituit Iudicē aut diuisorem inter vos?*

VVM Christus in causa iustitiæ, & quæ ad fouendam concordiam inter fratres faciebat, rogatus operam suam interponere, id facere recuset, quaeritur an Episcopi & Pastores, qui Christi locum tenent, subditorum suorum litibus circa temporalia bona dirimendis hoc exemplo penitus abstinere debeant? Anabaptistæ hodie hoc Christi exemplum ita rapuerunt, vt penitus Christianis interdictum putarent aut hæreditates partiri, aut forensibus negotiis se interponere, aut aliquod denique civile munus obire. Calvinus verò in hunc locum contra Papam & consequenter omnes Episcopos debacchatur, quorum hic ait *latrocinium damnari, quòd quum Ecclesia Pastores se esse obendant, terrenam ac profanam iurisdictionem inuadere ausi sint.* Alij adhuc interpretes Catholici docent ex hoc loco non debere Episcopos negotiis ac litibus secularibus audiendis ac dirimendis vacare (tametsi Augustinus Episcopus id studiosè fecerit, vt tam ipsemet de seipso commemorat de opere monachorum cap. 29. quàm in eius vita Possidonius) videlicet quia hodie fora secularia sunt Christianorù fora & tribunalia. Sed aliqua adhibita distinctione, & error omnis facile vitabitur, & ipsa veritas tenebitur. Vacare audiendis & dirimendis subditorum litibus Episcopus aut Pastor nõ solum licitè potest, sed ex officio pastoralis debet, quando nec propter lucram temporale, sed propter spem vitæ æternæ id facit (vt August. se fecisse scribit) nec reliqua officia pastoralia propterea intermittit, & ad lites inter subditos grauiores rescindendas id officium præstat, ipsique subditi non ex avaritia, sed ex necessitate aut honestate Pastoris arbitrium expetunt. Christus hic recusauit diuidere, tum quia nisi ab vna parte rogatus, arbiter adhuc delectus non erat, tum quia ex avaritia hoc ab eo petebatur, vt sequens disputatio demonstrat, tum quia prædicationem verbi hæc hominis postulatio interpellauit. Sic Paulus de negotiis secularibus Christianorù cognoscere noluit, quia, ait August. loco citato, *Apostolatus eius discursus aliter se habebat.* Errant absurdissimè Anabaptistæ, quia Christi verba non ad omnes Christianos, sed ad solos Pastores pertinere possunt. Errat malitiosè Calvinus, quia nec iurisdictionem tēporalem, nec possessiones temporales, in quolibet Episcopo hic locus prohibet, sed de sola cognitio

Anabaptistarum error circa iudicia secularia.

Iudicia secularia Pastores quatenus exercere debeat

Caluini insulsa criminatio.

ne & iudicio circa alienas causas & bona aliena Christus loquitur. Errant & alij, qui propter fora & tribunalia Christianorum, licere negant Episcopis aut Pastoribus secularia tractare iudicia, sicut August. fecit, & sicut propter honorem sacerdotij à iudice forensi ad Episcopos in causa civili appellare pij Imperatores permiserunt. Theodosius Canif. II. q. I. c. Quicumque, &c volumus, & Carolus M. ut est apud Bertrandum in libello de Iurisdictione Ecclesiastica. Nam & illorum omnium tempore fora & tribunalia penes Christianos erant. Sed in tota hac causa modus ille tenendus est quem diximus.

48. *Qui non cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis.*

Dexterè sunt hæc verba intelligenda, ne ignorantia eorum quæ ad salutem pertinent, fauere ac patrocinari hic locus videatur. Si enim qui fecit digna plagis, id est, graua crimina perpetravit, paucis tamen vapulabit, quia non cognouit voluntatem Dei, satius & optabilius videtur esse, voluntatem Dei penitus ignorare, & in hac ignorantia persistere, quàm ei cognoscendæ operam dare. Sed non loquitur Christus de ignorantia affectata, qualis eorum est qui dicunt, *Recede à nobis, scientiam viarum tuarum nolumus*, nec de ipsius ignorantia leuiori pœna disputat (non enim dicit, *Qui non cognouit voluntatem Domini, ideo vapulabit paucis*), sed de illorum peccatorum pœna agit, quæ cum ignorantia voluntatis Dei coniunguntur, non ex ea proficiscuntur. Ait enim, *Et fecit digna plagis*. Est igitur sententia comparatiuè intelligenda: videlicet ex duobus, quorum alter cognouit voluntatem Domini, alter non cognouit, id est, tam amplam & claram scientiam non habuit, cæteris paribus ille propter peccata grauius, iste leuius punietur: non quia iste non etiam grauius, sed quia ille grauius plectetur. Ignorantia igitur voluntatis Dei hic locus non patrocinatur, quia nec de ignorantia affectata fit sermo, nec ipsa ignorantia simpliciter excusatur, aut à pœna liberatur, sed ignorantis peccata in comparatione minus per se verò plurimum punièda docentur. Qui autem propterea ignorantiam fouendam iudicat, perinde loquitur ac ille qui febrili laborans curati nolit, ne forte postea recidiuans grauius ægroret. Hic Caluinus SS. Patrum ignorantiam quam supponit, & quam à nobis obtendi fingit, taxat & tergiuersatio, qui claram Euangelij doctrinam hodie respuentes,

*Ignorantia
quomodo
pœnam mi
nuat.*

Iob 21.

*Caluini
in uersa cri
minatio.*

*tali
pellen
Cath
Euan
verbi
ritu
inuen
cat C
ait: ad
nunc
à Cal
eande
trum
Istas
hoc s
cam i
tam d
Eccle
ignor
Pasto
doctr
ua do*

*S
toto l
propo
de pœ
gation
lapsis,
de cau
feræ,
tum e
maliti
est de
di fab*